

derom, afgiver jo ikke ti og for sig nogen tilstrækkelig Grund til ikke at gaa med til et Forsøg, som dog mulig kunde lykkes. Saaledes som imidlertid det foreliggende Lovforslag er blevet affattet ved 2den Behandling, har jeg overvejende Betænkelse ved det. Man har paa to væsentlige Punkter gjort Forandring i det af Regeringen forelagte Lovforslag. For det første har man anset det Beløb, som de paagældende Landarbejdere selv skulde være i Besiddelse af, til $\frac{1}{10}$ i Stedet for $\frac{1}{8}$ af Købesummen. Herved forekommer det mig, at man er gaaet meget vidt, og at man i Virkeligheden er kommen bort fra den Garanti, som man skulde have for, at den paagældende er en saa sparsommelig Mand, har samlet saa meget op, at han kan paatage sig Driften af en Jordlod, som den, hvorom der her er Tale. Dernæst har man forandret Regeringsforslagets Regler med Hensyn til de Laan, som han skulde have, saaledes at det nu foreslaas, at der af Statskassen aarlig kan udredes indtil 4 Millioner Kr., medens det efter Regeringsforslaget kun var 1,300,000 Kr. Jeg er ret betænkelig ved den ny Statsgæld, som der saaledes her kan blive Tale om at stifte. Det bliver jo alene for de 5 Aar, Loven omfatter, 20 Mill. Kr., og derfor som det viser sig, at Loven virker tilfredsstillende, og at der har været Trang til dette Beløb fuldt ud, saa vil Loven utvivlsomt blive forlænget, naar de 5 Aar ere forløbne, og vi staa da over for en aarlig Forøgelse af Statsgælden med 4 Mill. Kr., hvilket jo ret hurtigt vil løbe op til et meget betydeligt Beløb. Efter den Bestemmelse, der nu er vedtagen om, at Laanene gaa indtil $\frac{9}{10}$ af Købesummen, mener jeg heller ikke, man kan sige, at der virkelig er givet betryggende Sikkerhed for disse Laan. Men selv om Sikkerheden var mere betryggende, nærer jeg over for vor hele finansielle Kredit Betænkelse ved at gaa til en saadan stadig ret betydelig Forøgelse af vor Statsgæld, som efterhaanden kan bidrage til at forringe vor Kredit i Udlandet ikke saa ganske lidt. Disse to Punkter gøre mig meget betænkelig ved at stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg agter imidlertid ikke at stemme imod det, men jeg haaber, at disse Punkter maa blive Genstand for en omhyggelig Overvejelse i det andet Ting.

Landbrugsministeren (Sehested): Til den ærede Ordførers Ubefaling af de af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg slutte mig, idet jeg dog undtager Ændringsforslaget under Nr. 10, som jeg senere skal komme tilbage til. Med Hensyn til

Ændringsforslaget under Nr. 14 skal jeg kun gøre den Bemærkning, at den Øvelse af Forskud, som der i den paagældende Paragraf er Tale om, vil finde Sted, naar der findes tilstrækkelig Sikkerhed for Forskuddet i det, som vedkommende Landarbejder paa det givne Tidspunkt ejer; det vil jo i Virkeligheden sige, at naar han har faaet opført sine Bygninger paa Lodden, kan han saa Tilskud til at anskaffe sig Besætning og Inventar. Dette ubelægger jo imidlertid ikke, at han paa et endnu tidligere Tidspunkt kan faa det Forskud, nemlig naar Bygningerne ere saa vidt fremme, og Forskuddet ikke er større, end at der er tilstrækkelig Sikkerhed; da vil han ogsaa i saadanne Tilfælde kunne faa Forskud af Statskassen. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (P. Christensen) omtalte atter et Ændringsforslag, der var stillet af et Mindretal ved 2den Behandling, og som gik ud paa, at der ved selve Loven skulde gives vedkommende Landarbejder en Udgang, til at kunne forøge Loddens Areal, om han dertil skulde blive moegtig, idet dette Mindretal gik ud fra, at Lovens Bestemmelse vilde være til Hinder for, at han gjorde noget saadant. Jeg udtalte allerede den Gang til det ærede Medlem, at Loven ikke var til Hinder derfor. Jeg skal atter sige, at ligesom selve Loven ikke indeholder nogen Bestemmelse, som kan forhindre Landarbejderen i at købe sig Jord til at udvide sin Bedrift med, saaledes tillader Loven heller ikke, at der i Statskassens Panteobligation optages Bestemmelser, som kunne bemyndige Statskassen til at opsigge sin Prioritet; hvis Landarbejderen foretager en saadan Udvidelse, forudsat, at Landarbejderen vedblivende opretholder et Husmandsbrug paa den Lod, i hvilken Statskassen har sin Prioritet. Jeg antager, at det ærede Medlem vil være tilfreds med denne Erklæring. Jeg skal benytte Lejligheden til at omtale nogle Udtalelser, der faldt ved 2den Behandling fra det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. Chr. Jensen), og som gik ud paa, at det ærede Medlem nærede nogen Frygt for, at Lovens Bestemmelse ikke vilde kunne komme Landarbejdere til gode, som bo i de særlig magre Egne i Midt- og Vestjylland; idet det ærede Medlem gik ud fra, at Loddens geometriske Areal efter Loven vilde blive for lille i Forhold til dens Bonitet, idet man paa disse Egne maatte have et større Areal for at kunne holde en passende Besætning. Jeg svarede noget undvigende paa denne Henvendelse fra det ærede Medlem, idet jeg anførte, at jeg ikke ganske havde kaperet, hvori Banfeligheden